

кійци-тѣ, щото кога-то имъ се родеше дѣте плачахъ, и думахъ, чи се ражда да се мѣчи до смѣрть. А азъ читателю ! мѣтамъ предъ очитѣ ти сичко на този свѣтъ, за да разумѣешъ наше-то живѣніе. Събраніе на свадбы и веселбы, тамъ се сѣки клетвы и развраты; въ богатскы-тѣ кѣщи сѣдницы безбройны; въ сыромашки-тѣ попеченія безъ крайны. Земѣхъ да копашъ и работашъ е тежко; по море да плавашъ страшно. На едно мѣсто живѣніе чловѣкъ е живъ закопанъ; ако си по чужда земѣхъ немашъ братъ, немашъ пріятель. Ако имашъ, боишъ се да ти го не зематъ Ако ли не имашъ трудно живѣшъ: ако се оженешъ, ето и бreme; ако ли се неженешъ, по добръ е да не си се раждалъ ! чловѣкъ, ако не има рожба е като сухо дърво; ако ли има, старость-тъ си въскръсява ! въ младость крѣвъ кипи, умъ лѣти, душа-се неосвободява : а доде ли старость, доди и сяка жалость ! ахъ нашъ животъ ! какъ да се повърнемъ ? най-голѣма бѣда и най-голѣма жалость на този свѣтъ ! Тѣло-то и имѣніе-то си ще оставиме тука; а що ни е толко мило, ако свѣта изгубваме, нали за онзи свѣтъ трѣба да жалѣиме ? Макарь трудно живѣиме на този свѣтъ; но пакъ да се трудиме да не онзи изгубиме.